

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie przyjmując (wszystkich) przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1034 z dnia 23 czerwca 2016 r. zmieniającej dyrektywę 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych, a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o takich przepisach Republika Słowenii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 93 dyrektywy 2014/65/UE, w brzmieniu nadanym art. 1 dyrektywy (UE) 2016/1034,
- zasądzenie od Republiki Słowenii, na podstawie art. 260 ust. 3 TFUE, okresowej kary pieniężnej w wysokości 7 224 EUR za każdy dzień, licząc od dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie z uwagi na naruszenie obowiązku zgłoszenia środków transponujących dyrektywy 2014/65/UE i 2016/1034/UE,
- zasądzenie od Republiki Słowenii, na podstawie art. 260 ust. 3 TFUE ryczałtu w kwocie dziennej w wysokości 1 978 EUR pomnożonego przez liczbę dni trwania naruszenia, a w kwocie nie niższej niż 496 000 EUR, oraz
- obciążenie Republiki Słowenii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 93 dyrektywy 2014/65/UE, w brzmieniu nadanym art. 1 dyrektyw 2016/1034/UE państwa członkowskie były zobowiązane do przyjęcia i publikacji do dnia 3 lipca 2017 r. przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania tej dyrektywy oraz niezwłocznego przekazania Komisji tekstu tych przepisów. Ponieważ Republika Słowenii do dnia upływu tego terminu nie zgłosiła Komisji środków transponujących wskazane dyrektywy, Komisja wniosła skargę do Trybunału.

W swojej skardze Komisja wnosi do Trybunału o zasądzenie od Republiki Słowenii ryczałtu oraz okresowej kary pieniężnej.

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 3 lipca 2017 r.

Skarga wniesiona w dniu 12 października 2018 r. – Komisja Europejska / Węgry

(Sprawa C-637/18)

(2018/C 427/42)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Petersen i K. Talabér-Ritz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Węgry

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Węgry uchybiły zobowiązaniom ciążącym na nich na mocy postanowień art. 13 ust. 1 w związku z załącznikiem XI dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy, ⁽¹⁾ poprzez brak przestrzegania każdego roku od dnia 1 stycznia 2005 r. w systematyczny i trwały sposób dziennych wartości dopuszczalnych mających zastosowanie do koncentracji pyłu zawieszonego PM₁₀ na obszarach strefy Budapesztu (HU0001) i doliny Sajó (HU0008).

- Stwierdzenie, że Węgry uchybiły zobowiązaniom ciążącym na nich na mocy postanowień art. 13 ust. 1 w związku z załącznikiem XI dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy, poprzez brak przestrzegania każdego roku od dnia 11 czerwca 2011 r., za wyjątkiem 2014 r., w systematyczny i trwały sposób dziennych wartości dopuszczalnych mających zastosowanie do koncentracji pyłu zawieszzonego PM₁₀ na obszarach strefy Peczu (HU0006).
- Stwierdzenie, że Węgry od dnia 11 czerwca 2010 r. uchybiają zobowiązaniu ustanowionemu w art. 23 ust. 1 w związku z załącznikiem XV dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy, przewidzianego w szczególności w akapicie drugim wspomnianego artykułu, zgodnie z którym okres przekraczania dopuszczalnych wartości ma być jak najkrótszy.
- Obciążenie Węgier kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Od dnia 1 stycznia 2005 r. dzienne wartości dopuszczalne PM₁₀ były przekraczane w dwóch obszarach jakości powietrza, a od dnia 11 czerwca 2011 r., dodatkowo w jednym obszarze. Pomimo takiego naruszenia art. 13 ust. 1 w związku z załącznikiem XI dyrektywy 2008/50, Węgry, wbrew postanowieniom art. 23 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2008/50, nie przyjęły żadnego stosownego środka w ramach planów jakości powietrza, aby okres przekraczania dopuszczalnych wartości był jak najkrótszy.

Nieskuteczność spornych środków wynika min. z okresu przekraczania dopuszczalnych wartości, poziomu i ich ewolucji, oraz ze szczegółowego badania planów jakości powietrza przyjętych przez organy węgierskie.

⁽¹⁾ Dz.U. 2008, L 152, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 13 października 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Włoska

(Sprawa C-644/18)

(2018/C 427/43)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Gattinara i K. Petersen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że przekraczając w sposób systematyczny i ciągły wartości stężenia PM₁₀, które to przekroczenie nadal ma miejsce,
 - a) w odniesieniu do dopuszczalnej wartości dobowej:
 - od 2008 r. w następujących strefach: IT1212 (strefa Doliny Sacco); IT1215 (aglomeracja Rzymu); IT1507 (dawna strefa IT1501, strefa rehabilitacji – obszar Neapolu i Caserty); IT0892 (Emilia-Romania, równina zachodnia); strefa IT0893 (Emilia-Romania, równina wschodnia); IT0306 (aglomeracja Mediolanu); IT0307 (aglomeracja Bergamo); IT0308 (aglomeracja Brescii); IT0309 (Lombardia, nizina o wysokim stopniu urbanizacji A); IT0310 (Lombardia, nizina o wysokim stopniu urbanizacji B); IT0312 (Lombardia, dolina D); IT0119 (Nizina Piemontska); strefa IT0120 (wzgórze Piemontu);
 - od 2009 r. w następujących strefach: IT0508 i IT0509 (dawna strefa IT0501, aglomeracja Wenecja-Treviso); IT0510 (dawna strefa IT0502, aglomeracja Padwy); IT0511 (dawna strefa IT0503, aglomeracja Vicenzy), IT0512 (dawna strefa IT0504, aglomeracja Werony); IT0513 e IT0514 (dawna strefa IT0505; strefa A1 – prowincja Wenecja Euganejska);